

Propojení USA a nacismu od druhé světové války: Od inspirace Třetí říši po podporu ukrajinských neonacistů

aktax.cz/propojeni-usa-a-nacismu-od-druhe-svetove-valky-od-inspirace-treti-risi-po-podporu-ukrajinskych-neonacistu

admin

20 října, 2022

Mafie ve Washingtonu, Londýně, Bruselu a Tel Avivu udělají cokoli, aby udrželi svůj projekt „unipolárního světového řádu“, ve skutečnosti se zoufale snaží udržet si zbytky moci, které jim ještě zbývají, i kdyby to mělo znamenat spolupráci s nejhoršími nepřáteli.

Existuje známé starověké přísloví „**Nepřítel mého nepřítele je můj přítel**“, které dnes platí obzvláště proto, že Washington, CIA, vojensko-průmyslový komplex spolu s Mosadem a NATO podporují známé teroristy včetně Islámského státu (ISIS), Al-Káidy a dalších skupin, aby svrhli vlády, které neschvalují, zejména na Blízkém východě.

Jejich podpora teroristů, kteří byli v té či oné době jejich nepřáteli, však nezačala jejich válkami proti Sýrii nebo Libyi za účelem změny režimu, myšlenka podpory svých nepřátel začala během druhé světové války a po ní, kdy americká vláda rekrutovala ukrajinské nacisty, aby čelili svému novému nepříteli, Sovětskému svazu. Jaký zvláštní obrat, když víme, že Sověti, kteří za války bojovali proti nacistům se svými americkými a evropskými spojenci, byli považováni za novou hrozbu. Washington a ostatní jeho mafiánské kohorty tehdy využili nacisty, stejně jako dnes využívají džihadistické teroristy ve své válce za ovládnutí světa bez ohledu na to, jaké následky to bude mít z dlouhodobého hlediska.

Kdo tedy byli nacisté a proč se Washington zajímal o jejich nábor? Začněme tím, že nacisté měli členy zabývající se několika vědeckými a technologickými obory, o které měla vláda USA zájem a později je využila k výrobě nejrůznějších válečných zbraní a psychologických operací pro své budoucí vojenské operace, ale k dalším podrobnostem se dostaneme záhy.

Nacisté však vyznávali krajně pravicovou fašistickou ideologii, která byla autoritářská a shodovala se s ultranacionalistickými principy, jež odmítaly anarchii, komunismus, demokracii, republikánství, socialismus a další formy vlády, které byly považovány za hrozbu pro jejich rostoucí moc. A jakkoli to zní šíleně, nacisté také používali vědecký rasismus, neboli to, co můžeme nazvat eugenikou, k manipulaci s lidskými genofondi tím, že oddělovali určité skupiny lidí mezi ty, kteří byli považováni za méněcenné, aby podpořili ty, kteří byli považováni za nadřazené. Dále je tu prvek antisemitismu, který byl v Třetí říši rozšířený. Nacismus vedl ke genocidě, mučení, nuceným sterilizacím, věznění své opozice, deportacím a dalším zverstvům mezi těmi, kteří neodpovídali profilu ultranacionalisty, zejména pokud jste neměli rasové vlastnosti, které pro své hnutí požadovali.

Podíváme-li se zpět do historie fašismu, jeho kořeny měly základ v Evropě, kdy Ludvík Napoleon Bonaparte „**alias**“ Napoleon III. vládl Francii železnou pěstí v letech 1848 až 1852, měl prvky fašistického/nacistického státu.

Americké vyhlazování rudých divochů bylo inspirací Adolfa Hitlera

Adolf Hitler, jmenovaný německý kancléř, se ujal vedení při zavádění fašistické politiky ve své zemi, když se 30. ledna 1933 dostal k moci. Hitlerovi spojenci, známí také jako Aliance Osy, Benito Mussolini z Itálie a Hirohito z císařského Japonska, měli podobnou politiku.

Co tedy inspirovalo tento druh ideologie? Odkud nacisté čerpali inspiraci?

Je známo, že Adolf Hitler obdivoval americké způsoby jednání s určitými skupinami obyvatelstva v jejich krátké historii, počínaje zákony Jima Crowa proti Afroameričanům a konče původním obyvatelstvem, které bylo během válek s americkými indiány posíláno do zajateckých táborů.

Kniha Johna Tolanda „**Adolf Hitler: The Definitive Biography**“ uvádí, že:

„Hitlerova koncepce koncentračních táborů i praktická stránka genocidy byly, jak tvrdil, výsledkem jeho studia historie Anglie a Spojených států,“ a že „obdivoval tábory pro búrské zajatce v Jižní Africe a pro indiány na divokém západě a často ve svém okolí chválil účinnost amerického vyhlazování rudých divochů, které nebylo možné zkotit zajetím, hladem a nerovným bojem.“

Kdy tedy myšlenka „**koncentračního tábora**“ vstoupila v platnost? Bylo to za amerického prezidenta a demokrata Andrewa Jacksona, který v rámci svého zákona o stěhování indiánů z roku 1830 zavedl „**vystěhovalecké tábory**“, v nichž byly desetitisíce původních obyvatel nuceně umístěny do takzvaných „**vězeňských táborů**“ a patřili k nim Seminolové, Čerokijové, Čokotavové, Muskogové a další kmenové národy především v jižní části Spojených států, a to včetně Alabamy a Tennessee.

Jedním z dalších prvků, jak americký model vlády ovlivnil nacistické Německo, byly zákony Jima Crowa. James Q. Whitman, právní vědec a autor knihy „**Hitlerův americký model: Spojené státy a tvorba nacistického rasového práva**“ napsal úvod o tom, jak nacisté nahlíželi na americké rasové zákony:

V úvodu ministr spravedlnosti Gurtner představil memorandum o americkém rasovém právu, které pro účely setkání pečlivě připravili úředníci ministerstva, a účastníci se v průběhu diskuse opakovaně vraceli k americkým modelům rasového zákonodárství. Zvláště překvapivé je zjištění, že nejradikálnější přítomní nacisté byli nejhorlivějšími zastánci poučení, které z amerických přístupů plyne pro Německo. Jak ještě uvidíme, v tomto přepisu není jediný záznam nacistické angažovanosti v oblasti amerického rasového práva. Na přelomu dvacátých a třicátých let se mnozí nacisté, v neposlední řadě i sám Hitler, vážně zabývali rasistickým zákonodárstvím Spojených států. V Mein Kampfu Hitler skutečně chválil Ameriku jako nic menšího než „jediný stát“, který učinil pokrok směrem k vytvoření zdravého rasového řádu, jaký měly norimberské zákony nastolit.

Mým cílem je popsat tuto opomíjenou historii nacistických snah inspirovat se při tvorbě norimberských zákonů americkým rasovým právem a položit si otázku, co nám to říká o nacistickém Německu, o moderních dějinách rasismu a zejména o Americe.

Rasové zákony inspirované Spojenými státy byly německé společnosti vnuceny zavedením norimberských zákonů, které byly přijaty 15. září 1935. Nacisté považovali americké rasové zákony za vhodnou politiku, kterou mohou uplatňovat vůči různým skupinám, například Židům, kteří se nakonec stali neobčany. Za neobčany byli považováni také původní obyvatelé USA, Filipínci, Afroameričané a další, i když žili v USA nebo na jejich kolonizovaných územích. Jeden aspekt amerických rasových zákonů však nacisty zajímal, a to zákony proti míšení, které zakazovaly mezirasové sňatky v přibližně 30 státech USA, kde ti, kdo tento zákon v USA porušili, byli přísně trestáni.

Operace Paperclip: Proč americká vláda po druhé světové válce verbovala nacisty?

Pověsti o jaderné válce jsou dnes častější než kdykoli předtím, protože došlo k ruské invazi na Ukrajinu. Ukrajinský herec, ehm, pardon, chtěl jsem říci prezident, Volodymyr Zelenskyj vyzval k „**preventivním úderům**“, které by Rusko odradily od použití

jaderných zbraní, i když krátce poté svá tvrzení odvolal, ale vyzval k tomu, aby Západ preventivně zasáhl Rusko jadernými zbraněmi, což byla z jeho úst mimořádně nebezpečná rétorika. Když už mluvíme o jaderných zbraních, víte, kdo původně navrhl myšlenku umístit jaderné bomby na balistické rakety? Byl to nápad, který pocházel od nacistických raketových vědců, které si během druhé světové války najala americká vláda. Původní program se nazýval Uranprojekt neboli „**Uranový projekt**“ za účelem vývoje jaderné technologie pro výrobu zbraní a reaktorů.

V posledních letech druhé světové války americké zpravodajské služby a vojensko-průmyslový komplex tajně převezly z Německa více než 1 600 nacistických vědců a jejich rodin, kteří byli odborníky v různých oborech, včetně raketové vědy, aerodynamiky, chemických zbraní a medicíny, v rámci takzvané operace Paperclip. Pro americkou armádu pracovali také nacisté, kteří připravovali zpravodajské zprávy vyvolávající strach a paniku, že Sověti ovládnou svět, což bylo přehnané. Nejvíce se však americká vláda obávala toho, že Sovětský svaz v rámci operace Osoaviakhim s více než 2 500 bývalými nacistickými vědci a inženýry, kteří byli naverbováni v sovětské okupační zóně Německa (SBZ) a sovětském sektoru Berlína, bude o krok napřed před americkou vládou ve vývoji zbraní a dalších oblastech.

Jedním z důležitých historických faktů týkajících se amerických nacistických vědců byl nábor Wernhera von Brauna nebo známého celým jménem jako Wernher Magnus Maximilian Freiherr von Braun, který byl členem nacistické strany a Allgemeine SS neboli „**Generální SS**“, což byla hlavní složka polovojenských sil nacistického Německa. Wernher von Braun byl také vedoucím vývoje raketové techniky, který je považován za průkopníka raketové a kosmické techniky v USA. Byl také hlavním architektem supertěžké nosné rakety Saturn V, která údajně pomohla vynést kosmickou loď Apollo na Měsíc.

Nacističtí vědci také pomáhali americké vládě a CIA vyvíjet programy chemických a biologických zbraní, které zahrnovaly použití plynu sarin a dalších nebezpečných válečných zbraní včetně VX (nervově paralytické látky) a samozřejmě nejpoužívanější biologické zbraně během války ve Vietnamu, Agent Orange. Jinými slovy, americká vláda si tedy najala nacistické vědce pro jejich znalosti o vytváření zbraní hromadného ničení, které od té doby způsobují škody různým skupinám obyvatelstva po celém světě. Během války ve Vietnamu americká armáda vypustila na vietnamské obyvatelstvo Agent Orange, který dodnes způsobil více než 3 milionům lidí vrozené vady a další zdravotní problémy. Nacističtí vědci byli skutečně zlí géniové, pokud šlo o vývoj pokročilých válečných zbraní, a to bylo něco, na čem měla zájem výhradně americká armáda a zpravodajská komunita, a to byla a stále je děsivá představa.

Americký Frankenstein: Neonacisté na Ukrajině

Jak víme z cenných lekcí historie, vláda USA a CIA podporovaly a cvičily ukrajinské nacisty od roku 1946. CIA spolu s OUN-B (neonacistickou Organizací ukrajinských nacionalistů) organizovala operace „**Stay Behind**“ ve východní Evropě a dalších oblastech, aby pomohla ukrajinským nacionalistům, kteří byli vysláni destabilizovat sovětskou Ukrajinu pomocí tajných operací, jako bylo například použití komanda k atentátům na sovětské představitele, sabotážím infrastruktury a teroristickým činům.

Historie americké vlády a jejích agentů CIA ukazuje, že podporovala ukrajinského válečného zločince Stephana Banderu, aby podpořil ukrajinské podzemní hnutí s cílem destabilizovat sovětskou Ukrajinu, takže CIA a její Úřad pro koordinaci politiky (OPC) a Úřad pro zvláštní operace (OSO) plánovaly tajné operace s OUN-B a poskytovaly podporu protisovětské Ukrajinské povstalecké armádě (UPA) pro psychologickou válku v sovětské sféře vlivu. CIA odtajnila své historické záznamy o spojení s ukrajinskými nacionalisty, kteří během studené války spolupracovali s nacisty, v knize „**Spojenci studené války: The Origins of CIA's Relationship with**

Ukrainian Nationalists (Počátky vztahů CIA s ukrajinskými nacionalisty)“ Kevin C. Ruffner podrobně popsal, jak „CIA obnovila a rozšířila své kontakty s Ukrajinci a dalšími osobami pro tajné akce proti komunistům a jako válečné prostředky, které měly být využity za liniemi Rudé armády jako partyzáni, sabotéři a vůdci odboje.“ Historická zpráva šla dále a uvedla, že „někdy brutální válečná minulost mnoha emigrantských skupin se rozmazala, když se staly pro CIA kritičtějšími.“

V listopadu 2013 se konaly rozsáhlé protesty známé jako Euromajdan proti politice prezidenta Viktora Janukovyče, který se rozhodl navázat užší vztahy s Ruskem a Euroasijskou hospodářskou unií, místo aby pokračoval v myšlence politických a hospodářských vztahů s Evropskou unií a odmítl jejich dohodu o volném obchodu. V únoru 2014 pak došlo k takzvané revoluci na Majdanu, která skončila násilnými střety mezi protestujícími a vládními bezpečnostními složkami v ukrajinském hlavním městě Kyjevě, což vedlo k převratu proti demokraticky zvolenému prezidentovi Viktoru Janukovyčovi. Brzy poté začala rusko-ukrajinská válka a zrodil se neonacisty inspirovaný prapor Azov, který se stal hnutím odporu proti všemu ruskému.

Dne 22. ledna letošního roku zveřejnil server Yahoo News, který patří k mainstreamovým médiím, článek s názvem „**CIA vycvičené ukrajinské polovojenské jednotky mohou převzít ústřední roli, pokud Rusko vtrhne do země,**“, v němž v podstatě přiznal, že CIA od roku 2015 tajně cvičila ukrajinské síly:

Zatímco tajný program provozovaný polovojenskými jednotkami pracujícími pro pozemní oddělení CIA – nyní oficiálně známé jako pozemní oddělení – zavedla Obamova administrativa po ruské invazi a anexi Krymu v roce 2014 a rozšířila jej za Trumpovy vlády, Bidenova administrativa jej dále rozšířila, uvedl bývalý vysoký zpravodajský úředník v kontaktu s kolegy ve vládě.

Podle Yahoo News nejmenovaný bývalý vysoký zpravodajský úředník uvedl, že „**pokud Rusové vtrhnou do země, tito [absolventi programů CIA] budou vašimi milicemi, vašimi povstaleckými vůdci**“ a že „**tyto lidi cvičíme už osm let. Jsou to opravdu dobří bojovníci. Právě tam by mohl mít program agentury vážný dopad.**“ Člověk se musí ptát, kolik z nich byli skutečně zradikalizovaní neonacisté.

V roce 2018 zveřejnila agentura Reuters komentář Joshe Cohena „**Ukraine's neo-Nazi problem**“, který vysvětluje problém Ukrajiny s nacisty v řadách Národní domobrany. Cohen uvedl, že „**demonstraci, kterou 28. ledna v Kyjevě uspořádalo 600 členů takzvané Národní domobrany, nově zformované ultranacionalistické skupiny, která slibuje „použít sílu k nastolení pořádku“**“, ilustruje tuto hrozbu. Cohen dodal, že Národní domobrana rekrutuje své členy z nacisticky spřízněného praporu Azov.

Cohen uvedl, že mnoho členů Národní domobrany pochází z hnutí Azov, jednoho z 30 soukromě financovaných „**dobrovolnických praporů**“, které v prvních dnech války pomáhaly pravidelné armádě bránit ukrajinské území proti ruským separatistickým zástupcům. Přestože Azov používá symboliku z nacistické éry a do svých řad verbuje neonacisty, nedávný článek v časopise Foreign Affairs bagatelizuje jakákoli rizika, která by skupina mohla představovat, a poukazuje na to, že stejně jako ostatní dobrovolnické milice byl Azov „**zkrocen**“ díky začlenění do ukrajinských ozbrojených sil. Je sice pravda, že soukromé milice již nevládnou na bojové frontě, ale Kyjev se nyní musí obávat spíše domácích fronty.

Cohen se zjevně řídí mediálním mainstreamem, když tvrdí, že Putin se zmocnil Krymu, ačkoli ve skutečnosti to byl ruskojazyčný krymský lid, kdo v referendu hlasoval pro znovusjednocení s Ruskou federací. Ke cti mu však slouží, že Cohen zmiňuje skutečnost, že prapor Azov a

Pravý sektor jsou vysoce ceněny, neboť bojovaly proti Ruskem podporovaným separatistům. Cohen se také zmínil o dětských výcvikových táborech praporu Azov:

Když ruský prezident Vladimir Putin před čtyřmi lety obsadil Krym a poprvé odhalil zchátralý stav ukrajinských ozbrojených sil, nastoupily do akce pravicové milice jako Azov a Pravý sektor, které odrazily Ruskem podporované separatisty, zatímco se přeskupila pravidelná ukrajinská armáda. Ačkoli v důsledku toho mnoho Ukrajinců nadále pohlíží na milice s vděčností a obdivem, extrémnější z těchto skupin propagují netolerantní a neliberální ideologii, která Ukrajinu dlouhodobě ohrožuje. Od krymské krize byly domobrany formálně začleněny do ukrajinských ozbrojených sil, ale některé z nich se plně integraci brání: Azov například provozuje vlastní dětský výcvikový tábor a kariérní oddíl instruuje rekruty, kteří chtějí do Azova přejít z pravidelné vojenské jednotky.

Ačkoli Cohen svými tvrzeními odhaluje ukrajinské neonacisty, navazuje také na západní establishment a mainstreamová média, která tvrdí, že **„tvrzení Kremlu, že Ukrajina je vosím hnízdem fašistů, jsou nepravdivá: krajně pravicové strany v posledních ukrajinských parlamentních volbách dopadly špatně a Ukrajinci na demonstraci Národní domobrany v Kyjevě reagovali se znepokojením“**, což jsou všechno lži. Cohenovo tvrzení je lživé, ve skutečnosti je to rozpor, když na začátku svého článku napsal, že **„členové Národní domobrany se rekrutovali z hnutí Azov“**, ale nemusíme se obávat, protože **„Azov byl „zkrocen“ díky své integraci do ukrajinských ozbrojených sil“**, alespoň podle Cohena, který své dezinformace čerpal z časopisu Foreign Affairs, což je publikace vlastněná Radou pro zahraniční vztahy, oblíbenou organizací amerického politického establishmentu.

Podporuje tedy vláda USA, vojensko-průmyslový komplex a CIA ukrajinské neonacisty v jejich současném válečném úsilí proti Rusku? No, odpověď na tuto otázku by již měla být zřejmá.

Zdroj